

nyt ved Siden af af samme Størrelse som det gamle, saa er det dog en produktiv Udgift, og ser man nu efter paa § 27, falder en meget stor Del ind under denne Kategori; saa er der saadan noget som Foranstaltninger mod Snelæg — er det ikke en fuldstændig produktiv Foranstaltning, et fuldstændigt Aktiv, der ganske sikkert i høj Grad sparer paa Udgifter til Snekastning, der høre til de forholdsmæssig allerkestbarest? Der er endvidere Udgifter til Sporskifte-Sikringsanlæg, til ny, forbedrede Bremseapparater foruden det, som det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) tilsagde sin Støtte: Forøgelse af Materiellet. Det er, kort sagt, næsten altsammen Udgifter, der i Virkeligheden ere Formueforøgelser. Over for disse Spørgsmaal maa man bestandig holde sig for Øje, at ville vi ikke stagnere, ville vi tilfredsstillende løse de Opgaver, som den stigende Trafik stiller, maa vi betragte Udgifterne til sligt som ligesaa nødvendige som dem, der direkte give i Kassen, ja i mange Tilfælde som dobbelt nødvendige, hvis vi fortrinsvis villé kræve Sikkerhed paa vore Baner. Det er det, som efter min Mening Gentofte-Ulykken naturlig bør opfordre Rigsdagen til. Hvad i øvrigt Fordeelingen mellem §§ 6 og 27 angaar, lægger jeg, ærlig talt, ikke stor Vægt paa at faa en Forandring deri. Jeg kan se, hvad der taler derfor, men vist er det, at i det Øjeblik, man foretager denne Forandring, vil det pludselig forrykke det Billede, vi have haft til Skøn om Jærnbanevæsenets økonomiske Udvikling, og det er altid uheldigt, selv naar man ikke lægger stor Vægt paa, om man vilde lade Driften bære en hel Del Ting, som tidligere ere betragtede som Formueforøgelse, og saa bare ikke forlanger saa stor Rente af Driften. Det, der efter min Mening vilde i og for sig være det korrekteste, er at nøjes med at gaa videre i det Spor, som den ærede Indenrigsminister har inaugureret i Aar over for Lokomotiver, og som han paapegede i sin Tale forleden: at forlange, at Driften skal bære Afskrivningen eller Værdien af det Materiel, der bliver overflødig, efterhaanden som det ny anskaffes. Gennemfører man det, kan man i øvrigt blive i de gamle Spor og dog faa et godt Grundlag for Betragtningen af disse Spørgsmaal.

Jeg kunde endnu ønske at knytte et Par Bemærkninger til, hvad det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Scharling) sagde med Hensyn til Kystbanen. Jeg kan ikke være enig i, at Løven, som den er givén, skulde forhindre, at

Østerbro Station af Driften blev betragtet som Udgangspunktet for Kystbanen. Jeg kan se, at der derigennem vil komme Ulemper for forskellige, der bo her i København, Ulemper, som det kunde være ønskeligt at faa hævede, men jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem i, at Køreplanen, som den er lagt, i og for sig er daarlig lagt. Tværtimod, da jeg gav mig til at studere den, forekom den mig at være i det hele ret sindrigt kombineret, naar man da vilde tage passende økonomiske Hensyn med Hensyn til Tilfredsstillelsen af de Ønsker, der maatte være her i Hovedstaden. Skal man tilfredsstille dem fuldstændig, vilde det enten være nødvendigt at være meget uøkonomisk eller ogsaa at forlange et helt andet Bane- og Stationsgrundlag for Driften. Det skal jeg imidlertid ikke dvæle videre ved. Det ligger ikke for her. Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger med Hensyn til Østerbro Station, og en enkelt kan jeg give min Tilslutning. Jeg kan ikke være enig med ham i, at det skulde være en saa stor Ulykke, at der er nogle Trapper. Det ærede Medlem bor om Vinteren selv paa en første Sal og maa saa op og ned ad en Trappe, og om han saa om Sommeren dagligt kommer til at gaa op og ned ad en anden Trappe, der tilmed er utvivlsomt mægeligere end den, han har i sit Hjem om Vinteren, er da ikke saa stor en Ulykke. Jeg har heller ikke erfaret, at Folk ligge og brække Benene paa denne Trappe, og der er heller slet ikke nogen Grund til at vente det. Jeg tror derfor, at hans Indvending i saa Henseende ikke havde saa særlig meget paa sig; men han lagde ogsaa mere Vægt paa, at man fra Trappen hen til Toget maa passere en forholdsvis lang Vej. Ærede Medlemmer, der sad i Tinget, da denne Station blev vedtagen, vilde imidlertid vide, at det skyldes, at vi, af økonomiske Grunde og derfor maaske med fuld Ret, enedes om, at der skulde bygges en anden Station end den, Administrationen havde ønsket. Det er Grunden til dette noget uheldige Forhold; det skyldes økonomiske Grunde, og naar vi nu have det, maa vi finde os i at tage det, som det er. Det ærede Medlem indvendte imidlertid tillige, at man under den lange Passage hen til Toget, som man var nødt til at udføre i et ret langsomt Tempo, maatte gaa under aaben Himmel. Det forekommer mig, at vi her ere inde paa noget, der kunde ønskes rettet. Denne Reduktion foretoges ogsaa af økonomiske Grunde. Jeg vil dog henstille til Administrationen